

Istorior

BRITT-INGER NILSSON

Krånggan Stina add jänn karr så jämt trodd att o add nå fö-si min ana karrär. Ä addinnt o, män jänn gångg stjussät o emat jänn arbetskamrat så va bå stilin å velröstadn minn finskonär nidi jänn kuppä.

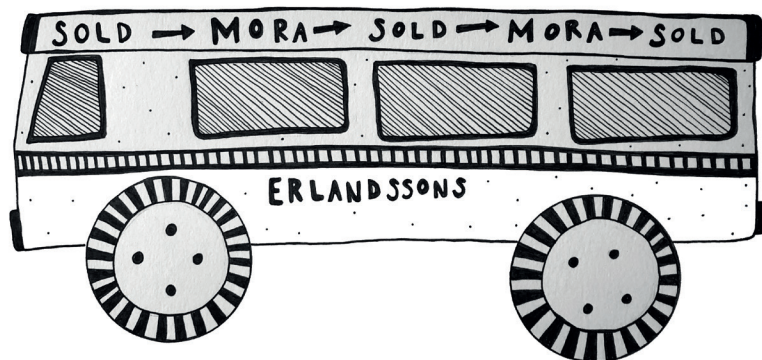
Sumu kvälld sulld Krånggan Stina å kalln upå kalas i Ryssum. Då däm fo yvyr Långbankum känd Stina nå nidå govi. Ä va jänn karrsko! Män dra på trissor, nu sulld ä full bi jätt sjovla lävänd umm ukän karr så add ve ini bilim dämmas å trampa åv si skon. Stina pekät västyvyr å galät: -Nä men sjänä! Sju svanär!. Upå sumu gångg så kalln vändät si å frästät tä sjå dämnda svanär, tog Stina skon å snodd-åjt an ljetäst o duvd ost-yvyr.

Då dämm sulld klävj yr bilim i Ryssum frägät kalln umm o add sitt onumas vistärsko?!

Ä add ve begravningg fö Bugå Per. Tjysstbjärär trampät åv åjt litä ufösiktit, å då fösst bjärärn sulld klävj yvyr trysskolär fo tjyssto ini väddji, å dämm ärd ur ä galät ini on. Då dämm yppnät livd Bugå Per, å ann va i prima fårm i ti år til. Då vårrt ä je til begravningg minn sumu salmär så sist. Då tjysstbjärär kam båta trysskolär ärd dämm ur äntjo galät ättåni dämm:

– Gånggir försiktit nu!

Jänn dag kamm Lind Järk sent emat. An va andfädd å rod i ogum. Kelindji frägät vänd an add afft fö si. Då an add pusta färdåt berättät Lind Järk att an add kemi fösent å tana ättär jänn Erlandssonsbuss, så nu add an spårå tjugu kronor.

- Män, ur dum e du då?!, frägät kelindji
- Umm du bums sulld köjta, ädd du full bälla köjta ättär jänn taxi!

Böl Andes add vurti pysjån å darrån. An va litä dov o, så ann fikk lov tä ta kelindji minn si båta duktärn, så o sulld är ättär vänd ann säjdä.

Duktärn undärsötjtät Böl Andes allum stass å let att ä va svårartad och långvarig stress. Jändästa så kund jop va umm kalln kund vöjl si, jätå gott, a ä träjvli å att dämm sulld änggän si a tjärlek nämmäst ärä. Då sulld kalln bi ryktin attä. Böl Andes ärd int vänd duktärn säjd, männ ann villd älld stjenä upp, så ann tåkkät, glisät å betalät. Då dämm add kemi emat frägät an kelindji vänd så add vurti sagt. O svärät:

- Ä fanns int nå tä djärå a etan dan.

Knikåfok add afft kalas, dämm add ve djyfftär i 50 år å Knikå värrt alldeles vatnån i ogum.

- I add int red-å att du kund vårå sentimental, let kelindji. An svärät:

- Minns du donda gändjån då fad dänn kam upå vass ättåni skalusi?

Jo ä minntäs o.

- An säjd att i fikk veli umm i sulld sitt i fänggäls i 50 år älld umm vir sulldum djyfft vass. Kelindji mindäs ä o. Kalln ännäs böglät äjt genum fönsträ, sä let an:

- Umm i ädd valt fänggäls i 50 år, då ädd i vurti frisläppadn nu.

Löv Järk add byddja si stugu. Ä va mytji djärå minn doda, å an fikk ta jop åv fler uläjk firmor. Då stugu va färdån kamm ä jänn stakk åv fok å sulld sjå ur ä add vurti. Älljop tykkt ä va uvåli fint, å sä va ä nån så frägät umm intt ä add vurti dyrt minn je släjk fin stugu. Löv Järk funderät litä, å sä svärät an:

- Jä, ä sa full int eta va nå sak tä betal-åv. Få i bar vårå frisk å arbet dässt i bi 200 år så.

För en tid sedan berättade min far om en episod som jag vill delge våra läsare så jag låter väl farsgubben berätta på det språk han helst använder - Ryssamål. / Ola Måspers

I kan full a ve nå fem äld sex år gåmål, vir sulldum go a Grovum min tjynär då. Ä du vet att vejän såg ju int öjt sum ann djär nu, ä va ju bar jänn grusveg so bilär knappt möttäs upå. Män, ita va ju litä fel då tjynär fikk sto inn elä vittärålvåre, å sä sulld däm öjt å go sä då, ä bi ju

trätto kilometer frå Ryssum å upp a Grovum. Fast ed ä klart, man vild ju kumå fram nån gångg, så man fösät ju å krytri då.

I alla fall, i jänn åv dämnda sist öjtfösbåkkär inå Jugan tar slut, då lägg si je tjyr, å lägg si precis dar bilår sku go. Å o lagd si precis tvertyvyr, å ä djick int min varkån stryk äld lock tä få upp o! Så, mon å ukån ä mer va so va min då, däm vårt å fundär um ä add vurt nå fel å on då. Män vir visstum ju att morbror Lars sulld kumå ättär min ässtn å trill å ållt man suld a bort i fäbudum.

Så småningom so kam an ju då (Morbror Lars) å stanät naturligtvis, å vir pratätum bå ländj å vel um ur vir sulldum djärå då. Men, ä va ju int mer än jänn kilometer kvär upp a Grovum då, så ann fo föbi min ässtn å upp i täkkti, å kam täbaks minn je drög upå torr gruså. Å i minns int um ann add sätt nå bräd upå bantjän äld ur ä va. Män ur vir foun til ä då, so vältätum vir upå eda tjyraså upå dröjån då, så ässtn fick dra doda tjyri änd upp a täkti. Män sä då vir addum kem fram, ja då räjtät si fanskapå upp å byrdå jätå!

